

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การเบริกเมืองความรุ่งเรืองของโรคปริหันกอัลเสเมในอาชญา
และเหตุการณ์ของคนใช้ในภาควิชาปริหันกิวิยา
คณหันกแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โดย

ผศ. ดร. นันทีรา ไอกสวัสดิ์

ผศ. ดร. บุสกี ศรีเจริญ

ผศ. ดร. ภาราต บุรฉักรังษี

พญ. นิกยา เช่องໄ愧ໂຮຈັນ

จัดสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

โดยทุกกฎหมายการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

All rights reserved

ประจำปี 2527

สารบัญ

	หน้า
บทกตยบ.....	๙
กิตกรรมประการ.....	๑๙
รายการการงานประจำ.....	๒๙
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
บทที่ ๒ เนื้อเรื่อง.....	๓
I ทฤษฎี	๓
II วัสดุและวิธีการวิจัย	๕
III ผลการวิจัย	๒๕
IV ข้อปราชัยและการวิจัย	๓๖
บทที่ ๓ บทสรุป	๓๘
เอกสารอ้างอิง	๓๙
ประวัติการศึกษาและประสบการณ์	๔๒

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง โครงการวิจัย การเปรียบเทียบความรุนแรงของโรคปริทันคอ้กเสมในอายุและเพศ
ทางกันของคนไข้ในภาควิชาปริทันกิวิยา คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้เขียนรายงานการวิจัย นพ. พญ. นันทิรา ไกสวัสดิ์

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาสุขอนามัยของปาก เนื้อกอ้กเสม และความรุนแรงของโรคปริทันคอ้กเสมของคนไข้เพื่อการรักษาในภาควิชาปริทันกิวิยา คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ จำนวน 362 คน เป็นเพศหญิง 190 คน เพศชาย 172 คน ทั้งแท่งอายุ 13 ปีขึ้นไป โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มอายุคือ 13-20, 21-30, 31-40 และ 41 ปีขึ้นไป ในการสำรวจเก็บข้อมูลใช้กระชนิดสุขอนามัยของปากของ Quigley-Hein กระชนิด Ramfjord ซึ่งประกอบด้วยกระชนิดเนื้อกอ้กเสม และความลึกของร่องลึกปริทันท์ จากการศึกษาเปรียบเทียบสุขอนามัยของปาก เนื้อกอ้กเสม และความรุนแรงของโรคปริทันคอ้กเสมระหว่างเพศหญิงและเพศชาย พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในทุกกลุ่มอายุ ยกเว้นกลุ่มอายุ 21-30 ซึ่งพบว่าเพศชายมีความรุนแรงของโรคปริทันคอ้กเสมมากกว่าเพศหญิง ($\alpha=0.05$) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุพบว่า ในเพศหญิงกลุ่มอายุ 13-20 และ 21-30 ปี จะมีการสุขอนามัยของปาก เนื้อกอ้กเสม และโรคปริทันคอ้กเสมกำกับกลุ่มอายุ 31-40 และ 41 ปีขึ้นไป ในเพศชายพบว่า สุขอนามัยของปากของทุกกลุ่มอายุไม่แตกต่าง ก็จะพบว่าในกลุ่มอายุ 13-20 ปีพบน้อยกว่ากลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป และโรคปริทันคอ้กเสมในกลุ่มอายุ 13-20 และ 21-30 ปี มีความรุนแรงน้อยกว่ากลุ่มอายุ 31-40 และ 41 ปีขึ้นไป หรือในคนไข้ทั้งเพศหญิงและเพศชาย กลุ่มอายุ 13-20 และ 21-30 ปี จะพบที่กระชนิดสุขอนามัยของปาก เนื้อกอ้กเสมและโรคปริทันคอ้กเสมกำกับในกลุ่มอายุ 31-40 และ 41 ปีขึ้นไป ($\alpha=0.05$) โดยพบว่ากระชนิดเหล่านี้เพิ่มขึ้นเมื่ออายุเพิ่มขึ้น ทำให้พบพัฒนาโน้มถ่วงของโรครุนแรงของทุกกระชนิดสุขอนามัยของปากในเพศชายและเพศหญิง

ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการป้องกันและรักษาโรคในคนอาชุน้อยเพื่อป้องกันการอุบัติเหตุของโรคปริทันคอ้กเสม และใช้เป็นข้อมูลและสถิติสุขอนามัยของปาก เนื้อกอ้กเสมและโรคปริทันคอ้กเสมของคนไข้ที่จะใช้ในการเรียนการสอนวิชาปริทันกิวิยาท่อไป

Abstract

The oral hygiene, gingivitis and severity of periodontal disease of the patients from the department of periodontology, Chiangmai university were studied. The study group comprised of 362 patients in the age from 13 years old of 172 males and 190 females which were devided into 4 age groups, 13-20, 21-30, 31-40 and >41 years old. The clinical measurements were carried out by using oral hygiene index of Quigley-Hein and periodontal disease index of Ramfjord which consists of gingival index and pocket depth.

The oral hygiene, gingivitis and severity of periodontal disease of males and females in the same age were compared and found that there are no significant difference, except in group 21-30 years of age the severity of periodontal disease in males is higher than in females. ($\alpha = 0.05$) The comparison of 4 age groups of females were found that the scores of oral hygiene indices, gingival indices and periodontal disease indices of group 13-20 and 21-30 years of age are lower than group 31-40 and >41 years of age. There is no significant difference in oral hygiene of all age group in males, but gingivitis of group 13-20 years of age is lower than group >41 years of age. The severity of periodontal disease of group 13-20 and 21-30 years of age are lower than group 31-40 and >41 years of age. The oral hygiene, gingivitis and severity of periodontal disease of both males and females in group 13-20 and 21-30 years of age are significantly lower than group 31-40 and >41 years of age ($\alpha = 0.05$). The scores of oral hygiene indices, gingival indices

and periodontal disease indices are increasing with age. The most commonly affected teeth by periodontal disease is different in each age and sex group.

The result of this study can be applied for planning of the prevention and treatment of periodontal disease in young adult before it becomes the destructive disease and these data can be used as the representative scores of oral hygiene indices, gingival indices and periodontal disease indices of these people in teaching of periodontology.

กิจกรรมประจำปี

คณะบัญชีขอขอบคุณ บุคลากรอาจารย์ หันพะเพย์ มีมานะ ศรีสุวรรณ ห่านคำมย์
คณะหันพะเพย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ในการสมัชunkenการวิจัยนี้

ขอขอบคุณ บุคลากรอาจารย์ สุรินทร์ ชนวนศักดิ์ ภาควิชาสังคม คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ในการปรึกษาเกี่ยวกับสังคมที่ใช้ในการวิจัยนี้

และขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ให้สนับสนุนการวิจัยนี้ในปี 2527

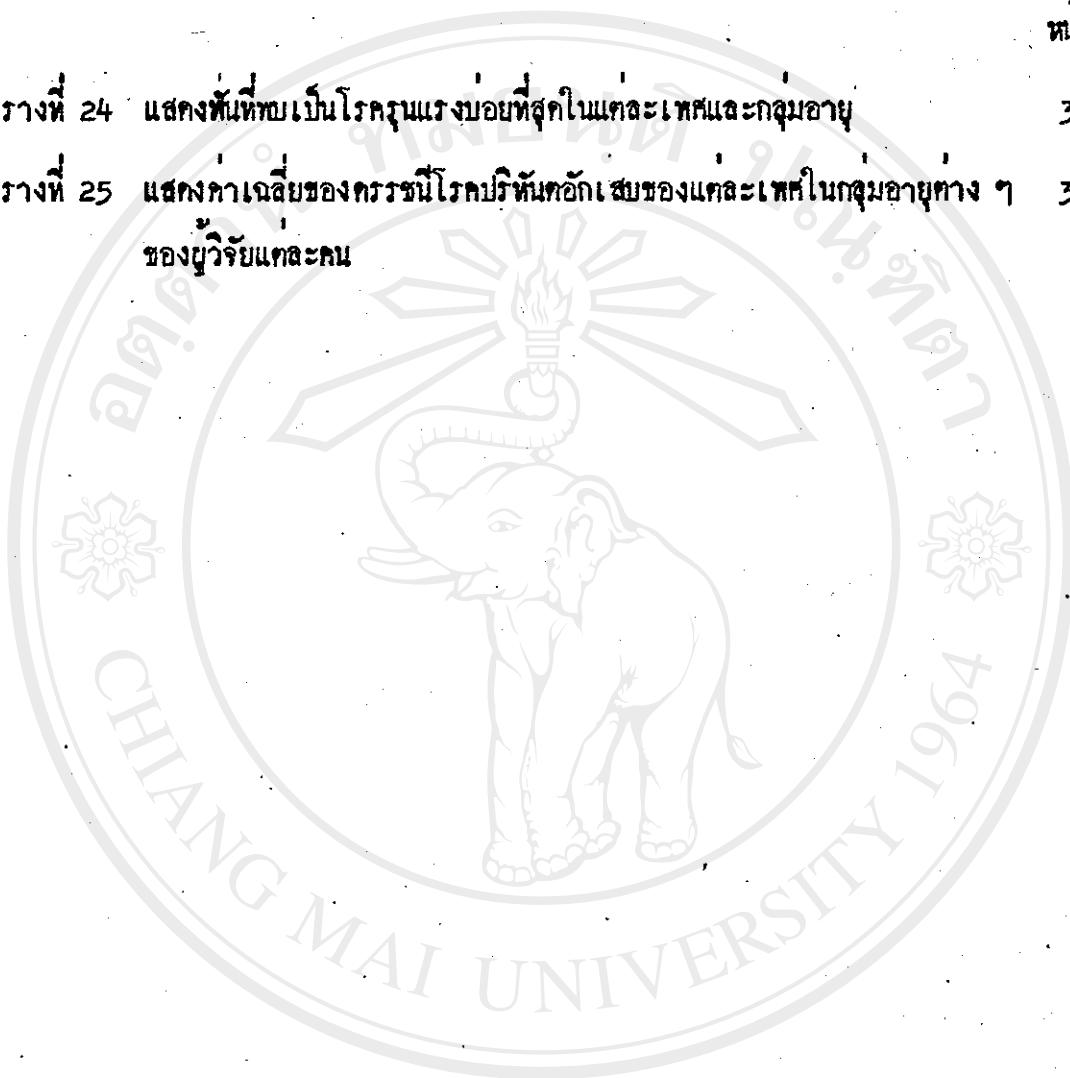
อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

รายการตารางประกอบ

รายการ	หน้า
การที่ 1 ทดสอบค่า PI, GI, PDI ในเพศหญิงอายุระหว่าง 13-20 ปี	9
การที่ 2 ทดสอบค่า PI, GI, PDI ในเพศชายอายุระหว่าง 13-20 ปี	10
การที่ 3 ทดสอบค่า PI, GI, PDI ในเพศหญิงอายุระหว่าง 21-30 ปี	12
การที่ 4 ทดสอบค่า PI, GI, PDI ในเพศชายอายุระหว่าง 21-30 ปี	14
การที่ 5 ทดสอบค่า PI, GI, PDI ในเพศหญิงอายุระหว่าง 31-40 ปี	16
การที่ 6 ทดสอบค่า PI, GI, PDI ในเพศชายอายุระหว่าง 31-40 ปี	17
การที่ 7 ทดสอบค่า PI, GI, PDI ในเพศหญิงอายุ 41 ปีขึ้นไป	19
การที่ 8 ทดสอบค่า PI, GI, PDI ในเพศชายอายุ 41 ปีขึ้นไป	20
การที่ 9 ทดสอบความเชื่อถือและความน่วงเบนของค่า PI, GI, PDI	24
การที่ 10 ทดสอบค่า Z-test	25
การที่ 11 ทดสอบค่า analysis of variance ช่อง 4 กลุ่มอายุและเพศ	26
การที่ 12 ทดสอบค่าวิจัยของ Scheffe	26
การที่ 13 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ชร ในเพศหญิง	27
การที่ 14 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย GI ในเพศหญิง	27
การที่ 15 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย PDI ในเพศหญิง	27
การที่ 16 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย PI ในเพศชาย	29
การที่ 17 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย GI ในเพศชาย	29
การที่ 18 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย PDI ในเพศชาย	29
การที่ 19 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย PI ช่องห้อง 2 เพศ	30
การที่ 20 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย GI ช่องห้อง 2 เพศ	30
การที่ 21 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย PDI ช่องห้อง 2 เพศ	30
การที่ 22 ทดสอบความต่อสัมภาร์เกิดขึ้นที่เป็นโรมานกิลุ่มอายุและเพศ	31
การที่ 23 ทดสอบการแยกแยะไค-สแควร์ของทุกกลุ่มอายุและเพศ	32

หน้า

ตารางที่ 24 แสงส่องฟันที่เป็นโรคคุนแรงบ่อบีที่สูงในแพกเด็กและกลุ่มอายุ	33
ตารางที่ 25 แสงส่องฟันที่สูงของบรรณีโรคบริหันทักษักเสียของแพกเด็กในกลุ่มอายุต่าง ๆ ของบุรุษและภรรยา	34

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ ๑

บทนำ

โรคปริทันท์ออกเสียงเป็นโรคที่ทำลายตั้งแต่ช่วงไข้ไปราษฎรภาพ 2,000 ปีก่อน กศ. (3) ถึง
แม้ว่าในยุคหนึ่งวิชาการและวิธีการรักษาทางพัฒนาระบวนไม่ทราบเหมือนมาย แต่โรคปริทันท์ออกเสียง
ก็ยังเป็นแพร์นอยู่หนึ่งเดียวเดิม ซึ่งโรคนี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้สูญเสียฟันในตู้ใหญ่มีความชุก
ความรุนแรงและการกระชาบของโรคจะแตกต่างกันในแต่ละคนและจากอุบัติการณ์ในการศึกษาระบวนกิจยา
ของโรคปริทันท์ออกเสียงส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาถึงความชุก ความรุนแรงและการกระชาบของโรคที่แตกต่าง
กันในกลุ่มชนชั้นอายุ เนื่อง เชื้อชาติ อาชีพ วัฒนธรรม อาหาร สิ่งแวดล้อม และสุขอนามัยในช่องปาก
ที่แตกต่างกัน จากรายงานการสำรวจความชุกของโรคปริทันท์ออกเสียงในหลายประเทศในประเทศไทย
ทาง ๆ ของเวียดนาม อเมริกา อาเซียน อังกฤษ ญี่ปุ่น ความรุนแรงและความรุนแรงของโรคปริทันท์ออกเสียง
ในแพคอลประเทสตกแต่งกันไป การสำรวจของ The international institute of dental
research⁽⁶⁾ ที่ว่าความรุนแรงของโรคปริทันท์ออกเสียงในประเทศไทยรุ่อรุ่นอเมริกา ค่อนข้างทำ
แท้ในประเทศไทยอาเซียน อังกฤษ จะพบมากกว่า การศึกษาในต่ำกวัยรุ่นเดียวกันในญี่ปุ่น ญี่ปุ่น
ปริทันท์ออกเสียงในอาชีวัตถุแท้ 15 ปีขึ้นไป⁽⁴⁾ ในช่วงอัตราร้อย 17 ปี จะพบโรคปริทันท์ออกเสียงน้อย
แทนที่โรคเนืองออกเสียงอยู่หัวไป เช่นเดียวกับชาวคริสต์ตั้งแต่อายุ 17 ปี ส่วนในช่วงอัตราร้อย 40 ปี
จะพบโรคปริทันท์ออกเสียงมากขึ้นรวมทั้งคนที่ถูกถอนไปเนื่องจากโรคนี้ แท้ในชาวคริสต์ตั้งแต่อายุ 40 ปี
จะมีโรคปริทันท์ออกเสียงและคนที่ถูกถอนไปมากกว่าชาวอัตราร้อย⁽¹⁰⁾ การสำรวจในพัฒนาคนในอาชีว
เฉลี่ย 33.2 ปี ญี่ปุ่นปริทันท์ออกเสียงน้อย⁽¹²⁾ ในช่วงอัตราร้อยและสิรุ่อรุ่นอเมริกาพบว่าโรคเนือง
ออกเสียงและโรคปริทันท์ออกเสียงเพิ่มขึ้นตามอายุของญี่ปุ่น^(15,6,8) จากการสำรวจของ HANES
I⁽³⁾ ญี่ปุ่นปริทันท์ออกเสียงในคนชนชั้นรุ่อรุ่นอเมริกากิจกรรมจะ 15 ในอายุ 10 ปี ร้อยละ 35 ในอายุ
20 ปี ร้อยละ 46 ในอายุ 35 ปี ร้อยละ 54 ในอายุ 50 ปี และโดยทั่วไปความชุกและความรุนแรง
ของโรคปริทันท์ออกเสียงในญี่ปุ่นมากกว่าญี่ปุ่น เช่น ในอายุก่อน 20 ปี พบความแตกต่างเล็กน้อย
อายุ 20 ปี ทั้งกันถึงร้อยละ 35 อายุ 18-74 ปี ทั้งกันร้อยละ 45 ที่ว่าญี่ปุ่นจะเริ่มเป็นโรค
ปริทันท์ออกเสียงระบาดรุนแรงในอายุ 35 ปี ส่วนญี่ปุ่นเริ่มเมื่ออายุ 45 ปี หรือญี่ปุ่นจะพบโรคปริทันท-

อักษรเชิงระดับญี่ปุ่นทั้งๆ ไปในอายุ 55 ปี แต่ยังคงอยู่ในอายุ 75 ปี⁽³⁾ แม้เมืองรายงานที่ไม่เคย
ความแคบคายในเพศที่ถูกกัน⁽¹⁰⁾ สาเหตุในประเทศไทยให้มีการสำรวจในปี 1961 ในช่วงอายุ
9-19 ปี ทางภาคใต้ของประเทศไทย พบว่ามีโรคเพ้อออกาเซียและโรคปริหันทอกาเซียในเด็กกลุ่มนี้
แท้ที่ไม่พบความแคบคายในภาคเหนือและภาคใต้⁽⁹⁾ และในปี 2520 ให้มีการสำรวจทั่วๆ ไป
พบว่าโรคปริหันทอกาเซียเต็มชีวิตเนื่องจากชื้น⁽⁴⁾

การวิจัยนี้เป็นการสำรวจสภาพสุขอนามัยของปากแห่งออกากาเซียและความญี่ปุ่นของโรค
ปริหันทอกาเซียในญี่ปุ่นที่เข้ามารักษาในภาควิชาปริหันกิวไยา คณะพันกแพทยศาสตร์ เพื่อนำ
ข้อมูลมาศึกษาเบริร์บเพิ่มความญี่ปุ่นและของโรคปริหันทอกาเซียในเทศญี่ปุ่น เทศชายที่อายุเท่านั้น และ
ในเพศเดียวกันที่อายุเท่านั้น ศึกษาถึงการกระหายของโรคปริหันทอกาเซียและทำหนังที่เป็นโรคญี่ปุ่น
ที่สูดและหายใจที่สูด นอกจากนี้จะนำข้อมูลไปเบริร์บเพิ่มกับข้อมูลของประเทศไทย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 2

เนื้อเรื่อง

I หลักการ

โรคปริพันธ์อักเสบจะเริ่มจาก การอักเสบของเหงือก ซึ่งเรียกโรคเหงือกอักเสบ เมื่อการอักเสบอุดตันไปบังเนื้อเยื่อปริพันธ์ที่อยู่ลึกลงไปในกระดูกเห็บสัน เอ็นยีบปริพันธ์ ทำให้เกิดร่องรอยปริพันธ์ที่นิ่น เรียกไพริพันธ์อักเสบ การอักเสบของเหงือกที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะมีความผิดปกติทางกลับสุขอนามัยซึ่งองค์ประกอบที่ทำให้หลักฐานของเหงือกเปลี่ยนแปลงไปเป็น เหงือกข้มเสียง เช่น เสียงเหลือเชื่อมอย่างหล่อหลอมเมื่อการทำลายกระดูกเห็บสันและเอ็นยีบปริพันธ์ ทำให้เกิดร่องรอยปริพันธ์หลอกมากกว่า 3 มม. มีสันใบกลับและทองดอนหันนั้นในที่สุด

โรคปริพันธ์อักเสบเป็นโรคที่บังเป็นแผลร้ายในคน จึงมีการศึกษาแก้ไขวิธีการปริพันธ์อักเสบอยุ่ตลอดเวลา โดยผู้ศึกษาเดิมๆ คือ วิชาริที ภารวิเคราะห์ การป้องกันและ การรักษาโรค วิชาริทีจะศึกษาสิ่งเหล่านี้อาจทำได้ 3 วิธีคือ การตรวจพิเคราะห์หลักฐานของการและสาเหตุของโรค ทางคลินิก การทดลองในห้องปฏิบัติการ และการศึกษาระบบการทำงาน โรคดำเนินการศึกษาระบบ วิทยาของ โรคปริพันธ์อักเสบในปัจจุบันนี้จะศึกษาถึงความผิดของทวัญปวยพัลส์สิ่งแวดล้อมทั่วไป ทาง้านรีวิววิทยา เพื่อให้ทราบถึงมัวร์ชั้นที่มีอิทธิพลต่อการเกิดโรค การคำแนะนำของโรคในกลุ่มนี้จะคล้ายๆ กัน ซึ่งเป็นแนวทางก่อนที่จะเข้าถึงวิธีแก้ไขหายในแต่ละคน และจะเป็นไปร่วมกัน อย่างยิ่งสำหรับคนแพทย์เพื่อให้เข้าใจถึงการเกิดโรค การคำแนะนำของโรค และสาเหตุของโรค เพื่อนำไปวางแผนการป้องกันโรค วางแผนการรักษาโรคและเลือกวิธีการรักษาโรคให้อย่างถูกต้อง (3,11,17)

ปัจจัยของทวัญปวยพัลส์มีอิทธิพลต่อความรุกรานต์และความรุนแรงของโรคปริพันธ์อักเสบ คือ อายุ เทศที่ เชื้อชาติ ฐานะทางสังคม อาหาร พฤติกรรมทางกายภาพ ความบีบปิดในช่องปาก และเชื้อโรคที่เป็นสาเหตุของโรคปริพันธ์อักเสบ

หมาย :-

โรคหนึ่งออกอักเสบพุพูนไว้ในคนอายุน้อยแท้ โรคปริทันทอก็ เช่นส่วนใหญ่จะเป็นในคนอาชญากร ซึ่ง โรคหนึ่งออกอักเสบจะเป็นในเด็กทั้งแคว้นก่อนเข้าโรงเรียน และมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงระดับวัยหนุ่มสาวที่จะเป็นหนึ่งออกอักเสบรุนแรงที่สุด ในญี่ปุ่นจะพบหนึ่งออกอักเสบลดลงจากการศึกษา ระหว่างวัยของ โรคปริทันทอก็ เช่นส่วนใหญ่จะเป็นความรุนแรงและความรุนแรงของ โรคเพิ่มตามอายุของ ผู้ป่วย และการขยายการทำลายของเนื้อเยื่อปริทันท์มากขึ้นเมื่ออายุเพิ่มขึ้นไม่ใช่แสดงว่าอายุเป็นสาเหตุ ของ โรคปริทันทอก็ เช่น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอายุและ โรคปริทันทอก็ เช่น ก่อ สร้างอนามัยของปาก การเพิ่มสร้างอนามัยในช่องปากไม่ถูก ไม่แต่ครัวกับหินน้ำลายปริมาณมากและเป็นเวลากาน พบว่ามี โรคปริทันทอก็ เช่นรุนแรงขึ้น (7, 11, 17) เมื่อว่า โรคปริทันทอก็ เช่นจะเป็นส่วนใหญ่ในคนอาชญากร และหนูน้ำกากขึ้นในคนอาชญากรนั้นและหนูน้อยในคนอาชญากรนั้น แก้อาการของ โรคໄก์ เริ่มน้ำทึบ อาชญากรนั้นคือ การนี หนึ่งออกอักเสบมันเอง

๑๖๙

เมื่อวัยังไม่เป็นที่ยอมรับว่าเพศเป็นมิจฉัยนี้เกี่ยวข้องกับความชุกและความรุนแรงของโรคปริหันท์อักเสบ และจากการสำรวจในหลายประเทศ พบว่าบุตรชายจะมีความชุกและความรุนแรงของโรคปริหันท์อักเสบมากกว่าบุตรหญิง มีรายงานงานที่ระบุว่าในห้อง 2 เพศชายโรคปริหันท์อักเสบไม่แตกต่างกัน (8,9) และ Waerhang (22) รายงานว่าในประเทศไทยทั้งในพื้นที่ชนบทและในเมืองโรคปริหันท์อักเสบในบุตรหญิงมากกว่าบุตรชาย นอกจากนี้บังเมจิจัยนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับเพศและโรคปริหันท์อักเสบด้วยตัวเอง ซึ่งอนามัยของป้า โภยทั่ว ๆ ไปธุชอนามัยของป้าในบุตรหญิงจะถูกไว้ในบุตรชาย แต่เมื่อเปรียบเทียบสุขอนามัยของป้าที่เท่ากัน อาจบุญเท่ากัน ของเพศหญิงและเพศชายจะพบโรคปริหันท์อักเสบไม่แตกต่างกัน (17)

การศึกษาความชุกและความรุนแรงของโรคปริทันทอกซ์เมเน็มีว่าทั้งนี้ใช้กับยาและเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด การใช้กระชนีทางบริหันทวิทยา ซึ่งกระชนีเหล่านี้เป็นตัวเลือดที่มีส่วนร่วมในกระบวนการต่อต้านเชื้อโรค กระชนีเหล่านี้ออกอักเสบและระคายความรุนแรงของโรคปริทันทอกซ์ เมื่อยาเข้าไปแล้วจะถูกย่อยและออกทางเดินหายใจ กระชนีที่ใช้ในการรักษาจะต้องได้รับการดูแลอย่างดีและต้องมีการเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง

ศึกษาเรขาคณิตทางชีวภาพของไอกเป็น 2 ประเภทคือ ประเทกไอกหรือไอกที่มีอัตราส่วนของ กันที่เป็นโกรในประชากลุ่มน้ำมายาไทยที่กำเนิดท่อไม่ได้ทำให้เกิดไอกไว้ในช่องที่ทำการศึกษา อีกประเทกหนึ่งใช้วัดจำนวนไอกให้เป็นโกรและความรุนแรงของโกรภายใต้สภาพที่กำเนิดไอกไว้ในช่อง เวลาที่ทำการศึกษานั้น ซึ่งกรณีที่ไอกในทางปฏิบัติภัยชีวมานามาอย่างวัว ดูดูดูดกิจกรรมที่ กะทองไม่บุญยาสามารถใช้งานได้ง่าย ใช้เวลาในการดำเนินอย่างรวดเร็วในกรณีที่โกรหายไป บันดาใช้เครื่องหางสอดไก่และกระองครรชนี้จะกะทองสัมภาร์ลักษณะทางกลิ่นกลิ่นอย่างซักเท่านั้น (3)

๒. วัสดุและวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเบรี่ยมเพียงความรุนแรงของโกรปริหันกอกเช่น โกรทำในช่วงปี พิมพ์การรักษาในภาควิชาเรียนที่ต้องการ คณิตศาสตร์ หังแพทย์สูงและแพทย์ในอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป โกรแบบชั้นปีออกเป็น 4 กลุ่มตามระดับอายุคือ กลุ่มที่ 1 อายุ 13-20 ปี กลุ่มที่ 2 อายุ 21-30 ปี กลุ่มที่ 3 อายุ 31-40 ปี กลุ่มที่ 4 อายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งหมด 362 คน โกรมีชื่อที่การตรวจและบันทึกชื่อ 4 ห้าม มีชื่อคนสาธารณะทั้งหมดในนี้

1. การประเมินมาตรฐานการตรวจ

เพื่อให้รวมถึงการตรวจและบันทึกชื่อและเบรี่ยมเพียงและไม่มาตรฐานเพื่อ กัน จึงห้องในห้องตรวจและบันทึกชื่อชุดจากชั้นปี 3 คน แล้วนำชื่อที่เพิ่มเติมเพียง และประเมินมาตรฐานการตรวจการใช้ชื่อในใกล้เคียงกัน

2. การตรวจและบันทึกชื่อ

เริ่มจากการลงประวัติที่ไปช่องชั้นปี การตรวจชุดลักษณะทั่วไปในช่องปาก และตรวจบันทึกสภาวะดูดนมยังคงปาก เนื้อออกกอกเช่น โกรปริหันกอกเช่น ทันใจ ของหันหาง ในช่องปากโดยใช้ครรชนี้ถังท่อใบมี

ครรชนี้ดูดนมบัตรองปาก (Plaque Index) (21)

๐ = ไม่มีแม่น้ำนมทันเกะบันทึก

๑ = มีแม่น้ำนมทันเกะบันทึกเป็นหล่ออยู่ ประมาณ

- 2 = มีແນ່ນຄຣານເກະນີເວຍຫອນກວາງປະມາດ 1 ມມ.
- 3 = ມີແນ່ນຄຣານເກະກວາງກວ່າ 1 ມມ. ແກ້ໄນເກີນ $\frac{1}{3}$ ຂອງກັວຫັນ
- 4 = ມີແນ່ນຄຣານເກະກວາງກວ່າ 1 ແກ້ໄນເກີນ $\frac{2}{3}$ ຂອງກັວຫັນ
- 5 = ມີແນ່ນຄຣານເກະນາກກວ່າ $\frac{2}{3}$ ຂອງກັວຫັນ

ໄກຫ່າກາຮກວາຂະໜັນທີ່ກົດໝູຂອງການ Buccal-Palatal ທີ່ໃນ Buccal Lingual ຂອງກັນຫຼາກຫຼັມຢູ່ໃນຂອງປາກ

ກຣອນໄຕປິຫັນທັກເສີມ (Periodontal Disease Index) ⁽¹⁶⁾ ປະກອບກວຍກຣອນ
ເໜືອກັກເສີມ (Gingival Index) ແລະ ຄວາມລົກຂອງຮອງລົກປິຫັນທີ່ (Pocket Depth)

ກຣອນເໜືອກັກເສີມ

- 0 = ໄນເມື່ອເໜືອກັກເສີມ
- 1 = ມີເໜືອກັກເສີມເລັກນອຍດິຈິປ່ານກົດງາງເນັພະແໜ່ງໂກນໃນຮົບກັວຫັນ
- 2 = ມີເໜືອກັກເສີມເລັກນອຍຫຼືປ່ານກົດງາງຮົບກັວຫັນ
- 3 = ມີເໜືອກັກເສີມນາກ ມີສິ້ນ ເຊື້ອຫອກງາຍ ນ້ຳມີແຜນ

ຄວາມລົກຂອງສິກປິຫັນທີ່

- 4 = ກາຣເກະຍື່ຍອງເໜືອກັກກວ່າ CEJ ໃໄນເກີນ 3 ມມ.
- 5 = ກາຣເກະຍື່ຍອງເໜືອກັກກວ່າ CEJ ນາກກວ່າ 3 ມມ. ແກ້ໄນເກີນ 6 ມມ.
- 6 = ກາຣເກະຍື່ຍອງເໜືອກັກກວ່າ CEJ ນາກກວ່າ 6 ມມ.

ກຣອນຫັນໂຍກ (Mobility Index) ⁽¹⁴⁾

- 0 = ໄນຫັນໂຍກ
- I = ຫັນໂຍກຫາຫຼຸດໄກ
- II = ຫັນໂຍກອອງເໜີໄກເກັກ
- III = ຫັນໂຍກມາກຫັ້ງແນວອຟະແລະແນວກິ່ງ

ข้อมูลหั้งเมฆจราณที่กรองในแพทย์สาวร่วมที่ก็ข้อมูลกังวลอย่างหน้า 8 จำนวนทูป้ายทำ
การศึกษาและตรวจบันทึกข้อมูลแบบออกตามกุณอายุเพื่อให้ถูกต้องนี้

	เพศหญิง	เพศชาย	รวม
กลุ่มที่ 1 อายุ 13-20 ปี	52	42	94
กลุ่มที่ 2 อายุ 21-30 ปี	59	56	115
กลุ่มที่ 3 อายุ 31-40 ปี	47	46	93
กลุ่มที่ 4 อายุ 41 ขึ้นไป	32	28	60
รวม	190	172	362

หากกรณีสูตรน้ำมันบีช่องปาก (PI) กรณีเนื้อตอกแซม (GI) และกรณี
โรคปริทันตอกแซม (PDI) ที่สำรวจและบันทึกโดยในตารางที่ 1-8 และความนิ่องพันธ์เม่น
โรคปริทันตอกแซมรุนแรงอยู่ในตารางที่ 22

การศึกษาเบร์ยนเพิ่มความรุนแรงของโรคฟันหัก

วันที่ 7 มิถุนายน 2527 ชื่อคนไข้ นายเจริญฤทธิ์ บุญเต็ม^พ
 ที่อยู่ 53 หมู่ 1 ต.หาดกว้าง อ.สารภี จ.เชียงใหม่
 อายุ 40 เพศ ชาย อาชีพ ก่อสร้าง

A. Clinical appearance:

- 1. Disease - Gingivitis
- ✓ Periodontitis
- Periodontal abscess
- Epulis
- Trauma From Occlusion

- 2. Modifying factors ✓ Smoking

- Puberty
- Pregnancy
- Dilantin
- Other

- 3. สาเหตุของการถอนฟัน ✓ Caries [6]

- ✓ Periodontitis [2]
- Orthodontics
- Prosthodontics

Code

I = Impaction

M = Missing

P = Partial eruption

Average

GI = 1.964

PI = 3.401

PDI = 5.107

ฟันแห้งฟันที่เป็นมากที่สุด 6 | 5
21 | 1367

PDI	4	4	6	4	5	5	5	5	5	5	6	-	5	4
Probing depth	B	3	3	7	3	3	5	5	5	4	5	4	5	2
	Pa	1	1	4	3	4	3	4	4	3	4	3	3	3
GI	B	2	2	3	3	3	1	1	1	1	1	1	2	2
	Pa	2	2	3	2	2	2	2	2	2	3	2	2	2
PI	B	5	4	3	2	1	1	1	2	2	2	2	3	5
	Pa	4	3	4	4	3	3	3	3	3	5	3	3	4
Mobility	-	-	II	-	-	I	I	I	I	I	-	-	-	-
Tooth position	8	7	6	3	4	3	2	1	1	2	3	4	5	6
Mobility	.	I	-	-	I	I	II	II	II	I	I	I	I	-
PI	Li	I	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	I
	B	I	3	2	2	3	2	2	2	2	-	2	2	I
GI	Li	I	3	3	2	3	2	2	3	3	-	2	2	2
	B	I	3	1	2	1	1	1	1	2	-	2	1	1
Probing depth	Li	I	3	6	4	5	5	7	7	8	-	6	5	I
	B	I	3	5	4	6	5	6	7	6	-	4	6	5
PDI		I	4	5	5	5	6	6	6	6	-	6	5	6

ตารางที่ 1 ผลการ PI, GI, PDI ในเพศหญิงอายุระหว่าง 13-20 ปี

No.	Female Age.	PI	GI	PDI
1	15	2.942	1.211	1.269
2	18	2.942	1.230	1.307
3	16	2.980	1.326	1.461
4	18	2.685	1.111	1.222
5	19	3.250	2.125	2.357
6	20	3.396	1.965	3.000
7	20	2.981	1.865	1.808
8	15	4.071	1.857	1.964
9	17	3.053	1.553	2.071
10	14	3.092	1.833	2.000
11	16	2.250	1.125	1.214
12	13	3.142	1.321	1.571
13	15	3.333	1.187	1.291
14	16	2.673	1.000	1.000
15	14	3.400	1.732	2.535
16	14	3.050	2.000	2.000
17	15	2.661	1.696	2.250
18	19	2.913	1.521	1.956
19	16	2.788	2.153	2.731
20	17	2.617	1.883	2.066
21	17	1.901	2.000	2.000
22	15	1.917	1.145	1.333
23	18	3.000	1.643	1.965
24	17	2.143	1.803	2.000
25	18	2.107	1.482	1.942
26	14	2.910	1.750	2.000
27	19	2.735	1.635	2.034
28	17	2.660	1.571	1.850
29	17	2.372	1.903	2.125
30	15	2.857	2.021	3.917
31	19	1.879	1.720	3.033

No.	Female Age.	PI	GI	PDI
32	18	2.810	1.736	3.220
33	19	2.210	0.335	0.500
34	19	3.412	1.785	2.750
35	18	2.625	1.645	2.000
36	19	3.053	2.102	3.214
37	18	2.177	1.020	2.607
38	16	1.790	2.505	2.966
39	20	3.172	1.601	2.500
40	17	3.788	2.288	2.500
41	16	3.000	2.111	2.296
42	17	2.464	1.750	1.857
43	17	2.071	1.875	2.000
44	16	2.711	1.980	2.153
45	18	2.732	2.160	2.255
46	17	2.865	1.980	2.192
47	20	2.425	1.629	1.888
48	18	2.000	1.481	1.740
49	19	2.461	2.037	4.000
50	18	3.446	2.357	2.750
51	14	2.940	1.500	1.920
52	19	1.500	1.173	1.346

ตารางที่ 2 ผลการ PI, GI, PDI ของเพศชายอายุระหว่าง 13-20 ปี

No.	Male Age.	PI	GI	PDI
1	17	3.071	1.517	1.714
2	19	3.535	2.196	2.428
3	17	2.964	1.982	2.000
4	17	3.351	2.555	2.740
5	15	2.796	2.425	2.222
6	18	3.660	2.535	2.783

No.	Male Age.	PI	GI	PDI
7	16	3.019	1.576	2.538
8	19	2.611	1.277	1.518
9	19	3.647	2.088	3.117
10	16	3.037	2.074	2.888
11	14	2.964	1.607	2.321
12	18	2.946	1.839	2.000
13	17	3.178	1.821	2.000
14	15	3.346	1.596	1.730
15	15	3.519	1.711	1.884
16	20	3.089	1.785	2.178
17	18	2.000	1.193	1.387
18	18	2.740	2.103	3.413
19	13	4.038	2.076	2.423
20	17	2.076	1.423	2.231
21	14	3.277	1.907	2.000
22	19	2.380	1.240	1.440
23	17	2.423	1.557	1.615
24	20	3.033	2.033	2.930
25	20	2.742	1.774	1.935
26	20	2.750	1.303	1.500
27	19	2.725	1.225	1.354
28	14	2.267	1.802	3.178
29	20	3.303	2.143	4.178
30	17	2.425	1.625	2.214
31	17	2.500	1.750	2.035
32	15	2.462	1.964	2.000
33	17	1.479	1.000	1.000
34	17	2.833	2.129	2.259
35	19	2.375	1.714	2.357
36	15	2.870	1.722	1.925
37	20	3.160	1.892	2.321
38	17	1.920	1.960	2.120

No.	Male Age.	PI	GI	PDI
39	14	1.125	1.410	1.642
40	20	2.446	1.517	1.857
41	18	2.851	1.851	1.963
42	17	2.714	1.553	1.892

ตารางที่ 3 ผลลัพธ์ PI, GI, PDI ในเพศชายอายุระหว่าง 21-30 ปี

No.	Female Age.	PI	GI	PDI
1	30	2.806	2.177	2.419
2	27	2.706	1.568	1.862
3	27	3.388	1.981	4.185
4	28	2.344	1.293	4.034
5	25	2.685	1.666	1.962
6	23	2.611	1.759	2.000
7	25	3.060	2.520	5.120
8	24	2.535	1.500	1.857
9	21	2.224	1.413	1.655
10	23	2.608	1.934	3.478
11	22	3.216	1.633	2.266
12	22	3.921	2.828	3.250
13	30	2.428	1.892	2.857
14	22	3.390	1.562	1.875
15	21	1.750	1.410	1.892
16	21	2.860	1.740	1.960
17	23	3.589	2.482	4.000
18	21	3.166	1.883	2.433
19	21	2.913	1.500	1.608
20	21	2.229	1.250	1.333
21	22	2.724	1.724	1.931
22	22	2.724	1.896	3.689
23	30	2.981	1.796	3.407

No.	Female Age.	PI	GI	PDI
24	21	3.750	2.109	3.093
25	23	3.083	1.800	1.933
26	24	2.375	1.343	1.687
27	23	2.453	1.796	2.031
28	24	2.241	1.888	2.074
29	21	2.666	1.937	2.292
30	26	2.718	1.922	2.781
31	22	1.685	1.375	1.678
32	25	3.258	2.103	2.621
33	29	2.693	1.725	2.000
34	25	3.420	1.781	2.500
35	22	2.685	1.860	3.062
36	21	2.395	1.604	1.750
37	24	1.844	1.448	1.689
38	21	2.703	1.370	1.518
39	28	1.950	2.064	1.116
40	30	2.568	1.689	2.689
41	29	3.161	2.767	3.964
42	29	2.880	2.050	2.346
43	30	2.685	1.755	2.066
44	25	3.232	1.729	2.000
45	24	2.892	1.859	2.160
46	29	2.135	1.171	1.530
47	22	2.255	1.470	2.000
48	30	2.245	1.655	1.928
49	27	2.895	2.075	2.320
50	23	3.020	2.105	2.458
51	27	3.740	1.900	2.190
52	25	3.435	2.015	2.520
53	27	2.629	2.500	2.741
54	28	2.866	1.883	2.100

No.	Female Age.	PI	GI	PDI
55	21	2.481	2.000	2.000
56	21	2.365	1.865	1.923
57	25	2.611	2.037	2.259
58	22	3.500	2.232	2.428
59	21	3.089	2.214	2.500

ตารางที่ 4 ผลค่า PI, GI, PDI ในเพศชายอายุระหว่าง 21-30 ปี

No.	Male Age.	PI	GI	PDI
1	28	2.506	2.000	4.020
2	27	3.345	2.050	2.413
3	26	1.715	1.000	1.000
4	23	2.730	2.175	4.000
5	24	3.450	1.746	2.437
6	25	2.330	2.000	2.174
7	21	2.670	1.905	2.222
8	27	2.875	1.328	2.222
9	23	3.466	2.983	2.966
10	23	1.466	1.810	2.290
11	27	2.855	2.555	2.148
12	21	1.320	1.607	3.307
13	30	3.350	2.533	4.466
14	25	2.901	1.666	2.566
15	25	3.634	2.615	3.922
16	28	3.775	2.159	3.827
17	22	2.406	2.120	2.360
18	30	3.640	2.718	4.156
19	26	2.620	1.844	1.965
20	21	3.965	2.000	2.000
21	29	3.620	2.086	2.413

No.	Male Age.	PI	GI	PDI
22	21	2.916	2.000	2.000
23	25	2.000	1.500	4.066
24	26	3.450	2.666	2.866
25	23	2.650	1.950	2.333
26	26	3.574	1.962	2.481
27	22	2.589	1.928	2.214
28	23	3.160	2.071	4.642
29	21	2.814	1.592	2.037
30	27	4.866	1.866	2.500
31	22	2.775	2.362	2.517
32	21	2.428	1.678	1.964
33	29	2.086	1.258	1.655
34	24	2.362	1.879	2.310
35	25	2.285	1.696	2.107
36	28	3.745	2.490	3.068
37	22	3.105	2.260	2.740
38	27	3.380	1.825	2.000
39	21	2.950	1.820	2.464
40	21	2.285	1.696	2.142
41	21	3.120	2.190	3.827
42	29	2.355	1.515	2.032
43	29	2.565	1.840	2.000
44	25	3.045	2.610	3.107
45	25	2.255	1.670	2.896
46	28	2.820	2.285	2.590
47	25	3.015	1.905	2.260
48	26	2.233	1.483	2.133
49	24	2.516	2.096	2.387
50	25	2.633	1.616	2.100
51	25	3.444	2.518	4.518
52	30	3.016	1.870	4.193
53	23	1.892	1.857	2.071

No.	Male Age.	PI	GI	PDI
54	25	2.035	2.160	2.500
55	23	3.464	2.500	2.714
56	21	1.896	2.174	2.379

ตารางที่ 5 ผลของการ PI, GI, PDI ในเพศหญิงอายุระหว่าง 31-40 ปี

No.	Female Age.	PI	GI	PDI
1	35	3.406	1.593	1.937
2	37	2.946	2.196	3.000
3	35	3.566	2.450	2.866
4	38	3.919	2.080	3.000
5	35	2.400	1.716	1.900
6	34	2.633	1.616	3.300
7	31	4.240	1.888	4.740
8	39	2.907	1.962	4.074
9	34	3.000	2.050	3.866
10	34	2.687	1.965	2.413
11	32	3.580	2.620	4.640
12	32	2.741	2.290	4.677
13	32	3.062	1.593	3.156
14	33	2.534	1.517	2.620
15	32	3.500	2.546	4.375
16	34	2.648	1.944	4.777
17	32	3.661	2.467	4.419
18	34	3.333	1.791	1.875
19	34	3.066	1.983	2.400
20	35	2.730	1.807	2.576
21	35	2.551	1.327	1.586
22	35	2.316	1.433	1.866
23	34	3.700	2.516	3.700
24	38	2.765	2.046	2.187

No.	Female Age.	PI	GI	PDI
25	36	2.875	1.875	3.857
26	31	2.293	1.827	2.000
27	37	3.267	2.517	3.928
28	34	2.350	1.966	2.000
29	38	2.833	2.466	2.900
30	38	2.857	2.517	3.428
31	34	1.953	1.687	2.000
32	35	3.048	1.953	2.625
33	40	3.225	2.075	3.677
34	38	2.550	1.695	2.107
35	34	2.945	1.790	2.000
36	32	3.355	1.870	2.400
37	33	3.255	1.965	3.060
38	37	2.605	1.390	3.570
39	33	3.150	2.185	4.766
40	31	3.880	2.355	4.643
41	31	3.803	2.053	2.214
42	37	2.793	2.137	2.241
43	35	2.403	2.250	2.384
44	31	2.557	2.384	4.769
45	31	2.435	2.064	2.225
46	34	4.000	2.578	3.750
47	32	2.892	2.535	3.107

ตารางที่ 6 ผลลัพธ์ PI, GI, PDI ในเพศชายอายุระหว่าง 31-40 ปี

No.	Male Age.	PI	GI	PDI
1	40	3.258	1.896	4.896
2	34	3.125	1.839	3.214
3	33	3.232	1.839	2.035
4	34	3.677	1.483	1.838

No.	Male Age.	PI	GI	PDI
5	31	3.250	2.214	3.500
6	37	3.821	1.946	3.535
7	36	2.420	1.053	1.107
8	31	2.461	2.326	4.000
9	31	3.413	1.948	4.480
10	35	2.906	1.968	4.843
11	33	3.733	2.050	4.600
12	40	3.209	2.255	3.129
13	31	2.129	1.838	2.000
14	34	2.948	1.879	2.275
15	37	3.906	2.734	4.656
16	37	2.718	1.859	4.218
17	35	3.706	2.551	5.068
18	37	2.900	2.600	5.000
19	37	3.000	1.793	2.241
20	38	3.103	2.068	3.206
21	33	2.107	1.964	4.000
22	38	2.725	1.645	2.000
23	32	3.036	2.176	4.000
24	35	2.470	1.715	4.923
25	35	2.080	1.615	4.200
26	40	2.975	2.165	5.000
27	36	3.505	2.730	4.930
28	33	2.880	1.945	2.827
29	33	2.760	1.710	2.517
30	32	2.480	2.015	2.600
31	37	2.775	1.925	2.500
32	34	2.660	1.980	2.960
33	31	1.875	1.315	2.250
34	37	1.655	1.800	2.640
35	32	2.516	2.322	2.064
36	31	2.896	1.844	2.000

No.	Male Age.	PI	GI	PDI
37	36	3.535	2.678	4.000
38	32	3.035	1.821	4.000
39	32	3.153	2.038	2.307
40	33	2.879	1.568	1.931
41	35	3.116	2.816	4.766
42	31	4.120	2.775	4.689
43	32	1.351	1.814	2.185
44	31	2.277	1.666	1.925
45	37	2.435	2.241	2.903
46	40	3.400	2.850	4.230

ตารางที่ 7 ผลการ PI, GI, PDI ในเพศผู้ชาย อายุ 41 ปี ขึ้นไป

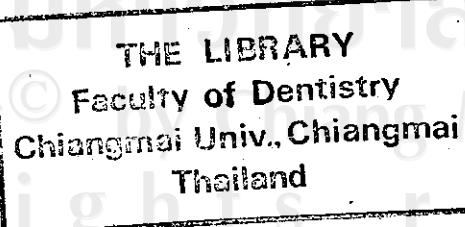
No.	Female Age.	PI	GI	PDI
1	46	1.741	1.693	4.161
2	51	4.234	3.000	4.906
3	56	3.189	2.017	3.724
4	41	3.553	2.303	2.214
5	44	2.650	1.650	4.133
6	47	3.593	2.515	4.593
7	47	3.350	2.250	5.066
8	60	3.431	2.363	4.955
9	57	4.461	2.846	4.307
10	48	3.596	2.519	5.115
11	56	3.826	2.634	4.769
12	49	3.343	2.593	4.562
13	60	2.666	2.095	5.142
14	43	2.964	2.107	3.928
15	62	3.076	1.634	3.576
16	47	3.206	1.500	4.310
17	43	2.193	2.403	3.000

No.	Female Age.	PI	GI	PDI
18	45	2.816	2.233	2.900
19	53	2.758	1.758	2.741
20	47	3.550	1.933	4.200
21	47	3.475	2.410	5.220
22	66	3.750	2.495	2.830
23	45	3.551	2.137	2.758
24	49	3.080	2.596	4.000
25	42	3.225	2.850	5.800
26	54	3.775	2.948	4.310
27	52	3.214	2.500	5.047
28	48	3.120	2.620	5.080
29	57	3.890	3.000	4.968
30	51	2.400	2.180	2.360
31	60	3.906	2.843	3.875
32	58	3.340	2.568	5.272

ตารางที่ 8 ผลลัพธ์ PI, GI, PDI ในเพศชายอายุ 41 ปี ขึ้นไป

No.	Female Age.	PI	GI	PDI
1	41	3.033	1.780	4.833
2	55	5.000	3.000	6.000
3	42	3.034	2.200	4.266
4	48	3.500	2.017	4.535
5	49	3.676	2.558	4.588
6	65	3.029	1.705	4.529
7	50	2.420	2.560	3.080
8	50	3.020	2.229	4.458
9	43	3.277	2.481	3.851
10	59	3.166	1.833	5.250
11	62	2.234	1.640	3.843

No.	Male Age.	PI	GI	PDI
12	41	3.037	1.925	3.185
13	46	2.860	1.600	2.080
14	42	3.611	1.740	4.370
15	54	3.546	2.531	4.875
16	52	3.725	2.870	5.161
17	60	2.583	2.125	4.833
18	52	2.062	1.354	4.250
19	60	3.107	1.571	4.820
20	53	2.638	1.995	3.500
21	41	2.435	1.660	2.000
22	66	2.725	1.550	1.840
23	48	4.595	2.010	2.280
24	49	4.495	3.000	3.129
25	49	3.513	1.980	4.760
26	48	3.135	2.115	2.185
27	67	3.863	2.909	4.590
28	60	3.545	2.818	4.136

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทาง ๆ มาเปรียบเทียบหาความต่างของโรคที่มีผลต่อการกันระหว่าง เพศหญิงและเพศชาย และเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุ ทดลองการหาทำแท้แน่นของผู้มีพิษเป็นโรค ร้ายแรงที่สุดอยู่ที่สูบน้ำยาดับเพลิงที่เกี่ยวข้องกับวิธีการทางสถิติก็คงไม่นี้

- 3.1 การทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสุขอนามัยของป้า (PI) เนื้ออกอั้กเชม (GI) และความรุนแรงของโรคปริทันทอักษะเชม (PDI) ระหว่างเพศหญิงกับเพศชายในกลุ่มอายุเดียวกัน โดยใช้การทดสอบ Z-test

$$z = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

ทั้งสมมุติฐานว่าค่าเฉลี่ยของ PI, GI, PDI ของเพศหญิงเท่ากับเพศชายในกลุ่มอายุเดียวกัน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

ทั้งสมมุติฐานค่าเฉลี่ยของ PI, GI, PDI ของเพศหญิงไม่เท่ากับเพศชายในกลุ่มอายุเดียวกัน

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

เมื่อให้ $\alpha = 0.05$ ภารกิจทางการงาน $z = 0.025 = \pm 1.92$

ถ้า z ที่คำนวนได้ > -1.92 หรือ < 1.92 จึงริวายลิมปันสมมุติฐาน H_0

- 3.2 การทดสอบหากความแปรปรวนของสุขอนามัยของป้า (PI) เนื้ออกอั้กเชม (GI) และความรุนแรงของโรคปริทันทอักษะเชม (PDI) ของเพศเดียวกัน ในทั้ง 4 กลุ่มอายุ โดยใช้การวิเคราะห์พีวารีเคนซ์ (analysis of variance) ตามสูตรก่อในนี้

$$F = \frac{MS_{treatment}}{MSE}$$

ตาราง ANOVA

Source of variables	d.f.	S.S	M.S	F-ratio
Treatments	K-1	SST _r	MST _r	
Error	N-K	SSE	MSE	
Total	N-1	SST		$\frac{MST_r}{MSE}$

ทั้งสี่มุกติฐานว่า ความแปรปรวนของค่า PI, GI, PDI ของแต่ละกลุ่มอายุในเพศเดียว
กันเท่ากัน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4$$

สมมุติฐาน H_1 ความแปรปรวนของค่า PI, GI, PDI ของแต่ละกลุ่มอายุในเพศเดียว
กันไม่เท่ากัน อย่างน้อย 2 กลุ่มไม่เท่ากัน

เมื่อ $\alpha = 0.05$ ด้วย F จากการที่ $d.f. = 3$, $\alpha = 2.6$

หาก F -ratio ที่คำนวณได้ $< F$ จากการที่อ้างอิงรับสมมุติฐาน H_0

3.3 เมื่อผลของการทดสอบคุณภาพวิเคราะห์แนวเรียนส์ปารอกนูวนปูนิเชชันมุกติฐานที่ว่า
ความแปรปรวนของค่า PI, GI, PDI ในแต่ละกลุ่มอายุเท่ากัน และกว่าจะมี
อย่างน้อย 2 กลุ่มอายุที่มีค่าเฉลี่ย PI, GI, PDI ทางกัน จึงทองทำภารททดสอบ
กันไปว่ากลุ่มอายุใดมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน โดยใช้ที่ Scheffe กรณีกรังค์นี้

$$\text{การวัดฤทธิ} = S \sqrt{\text{Var}(L)}$$

$$S^2 = (k-1) F_{(1-\alpha), (k-1, N-k)}$$

$$\text{Var}(L) = MSE \frac{\sum c_j^2}{n_j}$$

ผลวัดเมียค่า $\bar{x}_1 - \bar{x}_2$ กับการวิเคราะห์

สมมุติฐาน $H_0 : \mu_1 = \mu_2$

ถ้าหาก $\bar{x}_1 - \bar{x}_2 <$ การวิเคราะห์ นิ้วขาวของรัตน์สมมุติฐาน H_0

สมมุติฐาน $H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$

3.4 การวิเคราะห์ที่ทำให้หนึ่งพันเป็นโรคภัยเรื้อรังอย่างต่อเนื่อง โดยใช้การประยุกต์การ
แจกแจงไค-สแควร์ ซึ่งหมายความดังนี้^{ที่สังเกตได้ (observed frequency)}
จากที่กรอกไปนี้

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(o_i - e_i)^2}{e_i}$$

การทั้งหมดสมมุติฐาน ให้ศั不住ก็ไม่โอกาสเป็นโรคหรือแพ้อาหารได้เท่า ๆ กัน

$H_0 = 1:1:1:1:1:1:1:1:1:1$

$H_1 =$ แพ้อาหารไม่ได้เป็นโรคในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน

ถ้า χ^2 ที่คำนวณได้ $> \chi^2_{\alpha}$, $k - 1$ จะขบวน H_0

ตารางที่ 9 ผลของการวิเคราะห์ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ PI, GI, PDI

Age	Sex	N.	PI		GI		PDI	
			\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
13-20	Female	52	2.7375	0.5210	1.6810	0.4037	2.1145	0.6754
	Male	42	2.8011	0.5690	1.7725	0.3542	2.1721	0.6029
21-30	Female	59	2.7705	0.4913	1.8390	0.3480	2.3901	0.7771
	Male	56	2.8240	0.6647	1.9940	0.3903	2.6835	0.8107
31-40	Female	47	2.9832	0.5114	2.0325	0.3440	3.0970	0.9870
	Male	46	2.9043	0.5877	2.0280	0.3976	3.3519	1.1439
> 40	Female	32	3.2781	0.5623	2.3497	0.4102	4.1819	0.9419
	Male	28	3.2451	0.6805	2.1341	0.4801	3.9723	1.0892

III ผลการวิจัย

จากผลการนี้สุขอนามัยของปาก (PI) กระวนแห้งอักเสบ (GI) กระวนไวรอก บริพันธ์อักเสบ (PDI) ที่แสดงไว้ในตารางที่ 1-8 จะได้ค่าเฉลี่ยของกระวนทั้ง 7 ในแต่ละเพศ และนักศึกษาอายุ รวมทั้งความเป็นไปตามมาตรฐานในตารางที่ 9

ตารางที่ 10 ผลทดสอบ Z-test

Age.	Sex	PI	GI	PDI
13-20	F:M	- 0.5593	- 1.1713	- 0.4363
21-30	F:M	- 0.4890	- 0.2252	- 1.9820
31-40	F:M	0.6902	0.0583	- 1.1502
> 40	F:M	0.2030	1.8570	0.7918

$$^z 0.025 = \pm 1.92$$

1. การเปรียบเทียบระหว่างเพศ :-

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบสุขอนามัยของปาก เนื้องอกอักเสบและโรคบริพันธ์อักเสบ ระหว่างเพศหญิงและเพศชายในกลุ่มอายุเดียวกัน โดยใช้วิธีทางสถิติ Z-test ในกราฟเปรียบเทียบสุขอนามัยของปากและเนื้องอกอักเสบ พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายในกลุ่มอายุ ($\text{ค่า } z \text{ ที่คำนวณได้คุณระห่ำ } \pm 1.92$) ที่ $\alpha = 0.05$ ดูนกราฟเปรียบเทียบความรุนแรงของโรคบริพันธ์อักเสบในกลุ่มอายุเดียวกันไม่มีความแตกต่างมากนัก ($\text{ค่า } z \text{ ที่คำนวณได้คุณระห่ำ } \pm 1.92$) ที่ $\alpha = 0.05$ ($z \text{ มาจากการคำนวณที่ } 0.025 = \pm 1.92$) โดยเพศชายมีความรุนแรงของโรคบริพันธ์อักเสบมากกว่าเพศหญิง (ค่าเฉลี่ย

PDI (เพศชายมากกว่าเพศหญิงในตารางที่ 9)

ตารางที่ 11 แบบคำ analysis of variance ช่องห้อง 4 กลุ่มอายุเพศเดียวกัน

Age.	Sex	N.	F-ratio		
			PI	GI	PDI
หญิง	F	190	7.9110	23.0980	46.3090
ชาย	M	172	3.3270	5.2690	25.2610
ทั้งหมด	F+M	362	10.7840	27.7850	71.5000

$$F = 0.95 (3, \infty) = 2.6$$

2. การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุ :-

การเปรียบเทียบสุขอนามัยของป้าก เนื้อตอกอัคคี เชียง และโรงพยาบาลเชียงใหม่เพื่อเทียบกับกลุ่มอายุทางกัน ใช้วิธีวิเคราะห์แผลเรียน (analysis of variance) ตารางที่ 11 แสดงถึงวิเคราะห์แผลเรียนที่จำนวนห้อง 4 กลุ่มอายุ ช่วงค่า F ที่กำหนดไว้คือมากกว่า 2.6 แสดงว่าในแพลตฟอร์มชั้นที่ 2 เพศชายกับเมียป้ากน้อย 2 กลุ่มอายุที่สุขอนามัยของป้าก เนื้อตอกอัคคี เชียง และโรงพยาบาลเชียงใหม่เท่ากัน

ตารางที่ 12 ทดสอบการวัดดุลของ Scheffe

	Female	Male	Female + Male
PI	0.4599	0.5601	0.3572
GI	0.3134	0.3549	0.2344
PDI	0.7043	0.8209	0.5339

ตารางที่ 13 แสวงการความแพ้การของค่าเฉลี่ย PI ในเพศหญิง

	Age.	j	j-4	j-3	j-2
1.	> 40	3.2781	0.5406	0.5076	0.2949
2.	31-40	2.9832	0.2457	0.2127	
3.	21-30	2.7705	0.0330		
4.	13-20	2.7375			

การวิเคราะห์ Scheffe = 0.4601

ตารางที่ 14 แสวงการความแพ้การของค่าเฉลี่ย GI ในเพศหญิง

	Age.	j	j-4	j-3	j-2
1.	> 40	2.3497	0.6687	0.5107	0.3172
2.	31-40	2.0325	0.3515	0.1935	
3.	21-30	1.8390	0.1580		
4.	13-20	1.6810			

การวิเคราะห์ Scheffe = 0.3134

ตารางที่ 15 แสวงการความแพ้การของค่าเฉลี่ยของ PDI ในเพศหญิง

	Age.	j	j-4	j-3	j-2
1.	> 40	4.1819	2.0674	1.7918	1.0849
2.	31-41	3.0970	0.9825	0.7069	
3.	21-30	2.3901	0.2756		
4.	13-20	2.1145			

การวิเคราะห์ Scheffe = 0.7043

ตารางที่ 16 แซงก์ความแพ้ทางของค่าเฉลี่ย PI ในເພດຫາຍ

Age.	j	j-4	j-3	j-2
1. > 40	3.2451	0.4440	0.4211	0.3408
2. 31-40	2.9043	0.2032	0.0803	
3. 21-30	2.8240	0.0229		
4. 13-20	2.8011			

ກ່າວົກດຸກຂອງ Scheffe = 0.5602

ตารางที่ 17 แซงก์ความแพ้ทางของค่าเฉลี่ย GI ในເພດຫາຍ

Age.	j	j-4	j-3	j-2
1. > 40	2.1341	0.3616	0.1397	0.1061
2. 31-40	2.0280	0.2555	0.0336	
3. 21-30	1.9944	0.2219		
4. 13-20	1.7725			

ກ່າວົກດຸກຂອງ Scheffe = 0.3603

ตารางที่ 18 แซงก์ความแพ้ทางของค่าเฉลี่ย PDI ในເພດຫາຍ

Age.	j	j-4	j-3	j-2
1. > 40	3.9723	1.8002	1.2888	0.6204
2. 31-40	3.3519	1.1798	0.6684	
3. 21-30	2.6835	0.5114		
4. 13-20	2.1721			

ກ່າວົກດຸກຂອງ Scheffe = 0.8209

ตารางที่ 19 แซมกความแพ้ทางของกำเนิดของ PI ในห้อง 2 เล็ก

Age.	j	j-4	j-3	j-2
1. > 40	3.2616	0.4923	0.4644	0.3179
2. 31-40	2.9437	0.1744	0.1465	
3. 21-30	2.7972	0.0279		
4. 13-20	2.7693			

กว้างต่ำ Scheffe = 0.3570

ตารางที่ 20 แซมกความแพ้ทางของกำเนิดของ GI ในห้อง 2 เล็ก

Age	j	j-4	j-3	j-2
1. > 40	2.2419	0.5052	0.3252	0.2117
2. 31-40	2.0302	0.3035	0.1135	
3. 21-30	1.9167	0.1900		
4. 13-20	1.7267			

กว้างต่ำ Scheffe = 0.2344

ตารางที่ 21 แซมกความแพ้ทางของกำเนิดของ PDI ในห้อง 2 เล็ก

Age.	j	j-4	j-3	j-2
1. > 40	4.0771	1.9338	1.5403	0.8527
2. 31-40	3.2244	1.0811	0.6876	
3. 21-30	2.5368	0.3935		
4. 13-20	2.1433			

กว้างต่ำ Scheffe = 0.5339

ตารางที่ 12 และทดสอบทาง Scheffe ที่กำหนดไว้ของแทร็คเกอร์ และห้อง 2 เทศ
รวมกันเพื่อนำไปเปรียบเทียบแทรกกลุ่มอายุวัยกลุ่มอายุในแต่ละกลุ่ม ผลการเปรียบเทียบในแทร็ค
หนึ่งจากตารางที่ 13 เปรียบเทียบสุขอนามัยช่องปากพบว่าในกลุ่มอายุ 13-20 ปีไม่แตกต่างจากกลุ่ม
อายุ 21-30 และ 31-40 ปี แต่แตกต่างกับกลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 21-30 ปีไม่แตกต่าง
กับกลุ่มอายุ 31-40 ปี แต่แตกต่างกับกลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 31-40 ปีไม่แตกต่าง
กับกลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป ที่ $\alpha = 0.05$ การเปรียบเทียบแห่งอักษรเดียวจากตารางที่ 14 หมาย
กลุ่มอายุ 13-20 ปีไม่แตกต่างกับกลุ่มอายุ 21-30 และ 31-40 ปี แต่แตกต่างกับกลุ่มอายุ 41 ปี
ขึ้นไป กลุ่มอายุ 21-30 ปี ไม่แตกต่างกับกลุ่มอายุ 31-40 ปี แต่แตกต่างกับกลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป
และกลุ่มอายุ 31-40 ไม่แตกต่างกับกลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป การเปรียบเทียบความรุนแรงของโรค
บริพัณฑ์อักษรเดียวจากตารางที่ 15 หมายกลุ่มอายุ 13-20 ปี ไม่แตกต่างกับกลุ่มอายุ 21-30 ปี
นอกนั้นหากกลุ่มอายุแตกต่างกันจะถือว่ามีนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 16-18 เป็นการเปรียบเทียบสุขอนามัยช่องปาก แห่งอักษรเดียว ความรุนแรง
ของโรคบริพัณฑ์อักษรเดียวในเพศชาย ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบสุขอนามัยช่องปาก หมายว่าไม่มี
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของขุกกลุ่มอายุ ตารางที่ 17 เป็นการเปรียบเทียบแห่งอักษรเดียว
หมายว่ามีกลุ่มอายุ 13-20 ปี แตกต่างกับกลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ตารางที่
18 เป็นการเปรียบเทียบความรุนแรงของโรคบริพัณฑ์อักษรเดียว หมายว่ากลุ่มอายุที่ไม่ถูกกลุ่ก กลุ่ม
อายุ 13-20 กับ 21-30 ปี 21-30 ปี กับ 31-40 ปี และ 31-40 ปี กับ อายุ 41 ปีขึ้นไป ด้าน
กลุ่มอายุ 13-21 ปี กับ 31-40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 21-30 ปีกับ อายุ 40 ปีขึ้นไป
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$

การเปรียบเทียบของคนไข้หงษ์หมกมีอายุต่างกันในการที่ 19-21 การเปรียบเทียบ
สุขอนามัยช่องปากจากการที่ 19 กลุ่มอายุที่แตกต่างกันคือ อายุ 13-20 ปี และ 21-30 ปี
แตกต่างกับกลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุอื่น ๆ ในมีความแตกต่างกันของสุขภาพช่องปาก ตาราง
ที่ 20 เปรียบเทียบแห่งอักษรเดียวหมายว่า กลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไปแตกต่างกับกลุ่มอายุ 13-20 ปี และ
21-30 ปี และกลุ่มอายุ 13-20 ปีแตกต่างกับกลุ่มอายุ 31-40 ปี กลุ่มอื่นในมีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 21 เมริเมเดียมความรุนแรงของโรคกรดหลักโดยว่าทุกกลุ่มอายุมีความแตกต่างกัน
ข้างล่างนี้สำคัญ ยกเว้นกลุ่มอายุ 13-20 ปีกับอายุ 21-30 ปีที่ $\alpha = 0.05$

ตารางที่ 22 แสดงความต้องการซึ่งเกือบได้ของผู้คนในประเทศไทยในแต่ละกลุ่มอายุและเพศ

tooth	Age 13-20 y		21-30 y		31-40 y		> 40 y	
	F	M	F	M	F	M	F	M
11	2	3	4	3	6	8	8	4
12	1	3	4	3	6	8	2	6
13	1	3	3	5	2	9	1	5
14	3	2	4	7	8	9	9	5
15	4	2	3	6	5	7	5	3
16	9	3	8	9	13	15	13	8
17	7	1	8	8	9	10	9	7
21	3	2	2	1	3	7	8	9
22	2	2	0	1	4	7	4	1
23	5	2	0	4	0	9	6	5
24	4	2	4	5	5	9	6	4
25	6	1	5	5	4	10	8	3
26	5	2	9	8	7	17	14	6
27	7	2	5	4	3	16	13	3
31	9	8	3	4	7	9	8	8
32	9	5	2	5	7	8	7	9
33	5	4	2	8	2	7	6	4
34	5	1	5	9	4	8	7	6

tooth	Age 13-20 y		21-30 y		31-40 y		> 40 y	
	F	M	F	M	F	M	F	M
35	0	4	6	6	4	7	2	3
36	5	3	8	8	9	11	8	5
37	10	5	4	9	7	15	6	7
41	7	8	2	7	9	11	7	9
42	8	6	3	10	8	8	10	12
43	6	3	0	8	2	7	3	6
44	4	1	4	6	2	5	6	10
45	10	1	6	4	2	7	5	5
46	9	3	5	8	6	12	6	7
47	10	4	9	10	6	13	8	8
total	156	86	118	171	150	262	195	162

ตารางที่ 23 แสดงผลการทดสอบทางวิธี Chi-Square ของข้อก้อนอายุและเพศ

Age.	Sex	χ^2 cal.	χ^2 0.05, d.f.
13-20 y	F	35.7630	16.2
	M	43.8546	16.2
21-30 y	F	41.6266	13.8
	M	27.6887	16.2
31-40 y	F	37.9985	11.8
	M	32.3104	11.8
> 40 y	F	38.6193	16.2
	M	35.6533	16.2

3. การทำกิจกรรมพัฒนาศักยภาพเป็นโปรแกรมศึกษาดูงานเชิงปฏิบัติการ

ตารางที่ 24 แยกงบดัชนีเป็นโครงสร้างของห้องในแบบไฟฟ้าและกัญชา

อายุ	คนที่เคยเป็นโรคภัยเรื้อรังที่สุด	
	เพศหญิง	เพศชาย
13-20 ปี	37, 45, 47	31, 41
21-30 ปี	26, 47	42, 47
31-40 ปี	16	26
41 ปีขึ้นไป	26	42

4. การเบร์ยนเดียบของการวิจัยกับชุมชนทางการค้าประมง

ตารางที่ 25 ผลของการเดลี่ของกรรชน์ไกค์มิลันท็อกเสบของเพศในกลุ่มอายุทาง ๗ ช่องฟัน
วิจัยแยกเพศ

	ประเทศ	อายุ	เพศหญิง	เพศชาย
1. Waerhaug *(22)	Ceylon	13-19	0.91	0.83
		20-29	1.77	1.40
		30-39	3.66	3.08
		40-49	4.96	4.22
		50	5.73	5.26
2. Sheiham **(19)	England	15-19	1.25	1.18
		20-24	1.83	1.91
		25-29	2.94	2.53
		30-34	3.25	3.65
		35-39	3.17	4.11
		40-44	4.51	4.70
		45-49	4.73	5.16
		50-54	4.80	5.29
		55-59	5.45	5.70
		60-65	6.00	5.88

- * Waerhaug ทำการศึกษาในชาวศรีลังกาอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป จำนวน 7,944 คน เน้น
บุคคล 2,696 คน บุตร 5,248 คน โดยใช้ Russell Periodontal Index
- ** Sheiham ทำการศึกษาในชาวอังกฤษจำนวน 2,004 คน ในอายุ 15-65 ปี ใช้ Russell Periodontal Index

	ประเทศ	อายุ	เพอร์เซ็นต์	เฉลี่ย
3. Suomi & Doyle *(20)	USA	20-24	0.16	0.25
		25-29	0.43	0.40
		30-34	0.50	0.70
		35-39	0.92	0.96
4. Plasschaert et.al. **(15)	Dutch	15-24	3.0	3.3
		25-34	3.6	4.5
		35-44	4.9	5.8
		45-54	5.6	6.4
		> 55	4.7	5.4
5. Mann et. al. ***(12)	Thailand	12-16	0.74	0.81
6. การวิจัยนี้		13-20	2.11	2.17
		21-30	2.39	2.68
		31-40	3.09	3.35
		> 41	4.18	3.97

* ศึกษาในพนักงานโทรทัศน์และการไฟฟ้าช่อง California ในอายุ 20-39 ปี จำนวน 1,127 คน โรควัด attachment loss เป็นผู้สูงอายุ

** Plasschaert et. al. ศึกษาในชาวอัฟชาน อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 1,500 คน โดยใช้ WHO Health Survey system โดย Davies, Horowitz & Wada

*** Mann et. al. ศึกษาใน Juniata County, Pennsylvania ในอายุ 12-16 ปี จำนวน 383 คน โดยใช้ Russell Periodontal Index

ผลการเปรียบเทียบพบว่าการวิจัยเหล่านี้ยังคงกันที่ความรุนแรงของโรคปริหันท์อักษร เช่น จะเพิ่มขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น ความแทรกซ้อนของความรุนแรงของโรคปริหันท์อักษรในทั้ง 2 เพศนั้น

(22) พบว่าในชาวคริสต์กลุ่มที่มีความรุนแรงของโรคปริหันท์อักษรในทั้ง 2 เพศนั้น Waerhaug กล่าวว่าในชาวคริสต์กลุ่มที่มีความรุนแรงของโรคปริหันท์อักษร ส่วนรายงานนั้น ๆ พบกรุงกันว่า เทศชายจะพบความรุนแรงมากกว่าเพศหญิง สาเหตุของคนไทยในช่วงอายุขึ้น ไม่พบว่ามีความแทรกซ้อนของ ยกเว้นในอายุ 21-30 ปีที่พบว่า เทศชายมีความรุนแรงของโรคปริหันท์ อักษร เช่นมากกว่าในเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญ

IV อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาในผู้ป่วยที่มารับการรักษาในภาควิชาปริหันท์เกียรติฯ กันนี้ผู้ป่วย ทุกคนจะเป็นโรคปริหันท์อักษร เช่น อุบัติเหตุ หรืออย่างน้อยก็มีเหตุอักษร เช่น การศึกษานี้จึงเป็นการเปรียบเทียบสุขอนามัยในช่องปาก เหงือกอักษร เช่น และโรคปริหันท์อักษร เช่น ในระหว่างเพศหญิงและเพศชาย และระหว่างกลุ่มอายุต่าง ๆ โดยเริ่มศึกษาในผู้ป่วยอายุทั้งหมด 13 ปีขึ้นไป เนื่องจากผู้ป่วยวัยนี้จะ มีศักดิ์เป็นพันธุ์และในอายุที่ต่ำกว่า 13 ปีจะพบโรคปริหันท์อักษร เช่นน้อยมาก (22)

พบว่าการวิจัยนี้และผลการวิจัยอื่นหลาย ณ อดีตมีวิธีการในการเก็บข้อมูลแทรกค้างกันหรือ กระชันที่ใช้แทรกค้างกัน แต่จากการศึกษาทางสถิติก็พบว่าผลการวิจัยนี้กรุงกันรายงานการวิจัยหลายอันที่ว่า เมื่ออายุมากขึ้นจะพบโรคปริหันท์อักษร เช่นรุนแรงขึ้น และเริ่มพบโรคปริหันท์อักษร เช่นทั้งเพศชาย โดย มีเหตุอักษร เช่นและโรคปริหันท์อักษร เช่นทั้งเพศชาย 13 ปีขึ้นไป แท่การวิจัยนี้พบว่าสุขอนามัยของปากใน คนอายุน้อยจะดีกว่าในคนสูงอายุและพบเหตุอักษร เช่นรุนแรงอยู่กวนสูงอายุกว่า ซึ่งอาจจะเป็นไป ได้ว่าในคนอายุน้อยเริ่มให้รับการศึกษาเกี่ยวกับโรคปริหันท์อักษร เช่นและการบ้วงกันโรคมากขึ้น

การเปรียบเทียบระหว่างเพศหญิงและเพศชายที่อายุเท่ากัน พบว่าทั้งสุขอนามัยของปาก เหงือกอักษร เช่นและโรคปริหันท์อักษร เช่นในแทรกค้างกัน ยกเว้นในกลุ่มอายุ 21-30 ปีที่พบว่า เทศชายมี ความรุนแรงของโรคปริหันท์อักษร เช่นรุนแรงกว่าเพศหญิง ถึงแม้ว่าสุขอนามัยของปาก และเหงือกอักษร เช่นในกลุ่มอายุนี้ของเพศหญิงและเพศชายจะไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้คล้ายกับผลการวิจัยในญี่ปุ่น และสหราชอาณาจักรที่พบว่า เทศชายจะมีโรคปริหันท์อักษร เช่นรุนแรงกว่าเพศหญิง Gupta⁽⁸⁾ และ Haris⁽⁹⁾ พบว่า บุตรหญิงและบุตรชายที่อายุเท่ากันไม่มีความแทรกค้างกันของความรุนแรงของโรคปริหันท์อักษร เช่น แท่

- Waerhaug⁽²²⁾ ทำการวิจัยในศรีลังกาพบว่าบุตรของเป็นโรคปริหันท์ต้อเสบบุณยารงกวาในบุตรชาย
Ramfjord⁽¹⁷⁾ เชื่อว่าเมื่อเปรียบเทียบบุตรที่มีสุขอนามัยของป้ากับน้า กับเด็กและสาวจะ
ไม่เกิดความแตกต่างกันของโรคปริหันท์ต้อเสบระหว่างเพศหญิงและเพศชาย

การหาพันธุ์พันธุ์ของโรคปริหันท์ต้อเสบบุณยารงกวาที่สืบทอดมาจากความ
ดีของการเป็นโรคปริหันท์ต้อเสบของพันธุ์แม่ชี (ตารางที่ 22) พันธุ์ไม่พันธุ์โรคจะไม่ถูกนำมารักษา
ซึ่งจะเห็นว่าพันธุ์ส่วนใหญ่จะมีอัตราการเป็นโรคต่ำกว่าพันธุ์แม่ชีที่นี่
และซึ่งรองลงมาเป็นพันธุ์คล่อง แม้ว่าบุตรที่ได้ตอนช่วงน้อยแก้ไขรักษาแล้ว
ให้อ้างไว้ดังการวิจัยของ Schei et al. ที่พบว่าพันธุ์ของโรคปริหันท์ต้อเสบก่อนคือ พันธุ์แม่ชีและพันธุ์
คล่องที่หนึ่งและซึ่งสอง พันธุ์แม่ชีและพันธุ์คล่องที่หนึ่ง

ผลการวิจัยครั้งนี้หั้งส่วนที่คล้ายและส่วนที่แยกกันจากการวิจัยอื่น ๆ เป็นองค์การ
มนตรีที่เกี่ยวข้องกับสุขอนามัยของป้า เหงือกอักเสบ และโรคปริหันท์ต้อเสบ นอกจากอายุและเพศ
แล้วยังมีปัจจัยอีกหลายอย่างเช่น การศึกษา อาชีพ รายได้ เชื้อชาติอาชญากรรม
มนตรีเหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับโรคปริหันท์ต้อเสบของคนไทยในเน้นชั้นต่อไปอีก ข้อมูลจากการวิจัยนี้ไม่
อาจจะใช้แผนข้อมูลของคนไทยหั้งแม่ค้า แต่เป็นข้อมูลของคนไทยส่วนหนึ่งซึ่งจะบันดาลให้ในการ
วางแผนการป้องกัน การรักษาโรคปริหันท์ต้อเสบและการเรียนการสอนวิชาปริหันท์วิทยาให้

บทที่ ๓

บทสรุป

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาในชุมชนเพื่อสำรวจในภาควิชาปริทันกิทยาจำนวน 362 คน ในอายุ 13 ปีขึ้นไป ห้องแพทย์และเภสัชฯ พิจารณาหากชีนค่ากระดานสุขอนามัยของปาก กระดานนี้ เห็นออกอักษร เช่น และกระดานโรคปริทันทักษะ เช่นชีนหังในแพทย์และเภสัชฯ ซึ่งในอายุที่กำลังก้าว มากระดานค่ากระดานค่า ท กำลังก้าวอย่างมีสัญชาตญาณ แต่ในอายุที่กำลังก้าวไม่มากค่ากระดานค่า ท จะไม่ แยกก้าว ก้าว ($\alpha = 0.05$)

ผลการเปรียบเทียบระหว่างแพทย์และเภสัชฯ ที่อายุเท่ากันพบว่า สุขอนามัยของปาก เห็นออกอักษร เช่น และโรคปริทันทักษะไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในกลุ่มอายุ 21-30 ปี ซึ่งพบว่าแพทย์ มีความถูนแรงของโรคปริทันทักษะมากกว่าแพทย์อย่างมีสัญชาตญาณ ($\alpha = 0.05$)

ทำแผนผังพื้นที่เพย์ เป็นโรคถูนแรงน้อยที่สุดจะพบมากที่กำลังก้าวในแพทย์และเภสัชฯ อยู่จะพบในพื้นกรานซึ่งที่หนึ่งและที่สองมากกว่าซึ่งกัน รองลงมาจะพบในพื้นที่ก่อสร้าง

จากการวิจัยนี้พิพิธว่า เมื่ออายุมากขึ้นการเป็นโรคปริทันทักษะจะถูนแรงขึ้น นั้นคือเมื่อการ ทำลายของเนื้อเยื่อปริทันมากขึ้น และอาจพบการถูนแรง เสียพื้นที่มากขึ้น และยังพบว่าโรคปริทันทักษะ เริ่มเป็นในอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไปแล้ว จะเป็นประไชน์ในการวางแผนการป้องกันและการรักษาโรค ทั้งหมดอย่างน้อย เนื่องจากเมื่อเป็นโรคปริทันทักษะชูนแรงแล้วจะทำให้สูญเสียเนื้อเยื่อปริทันที่ ไม่มาก การรักษาจะยุ่งยากสิ้นเปลืองทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายมากกว่าการรักษาโรคในระยะเริ่มแรก และอาจหมายความว่าการถูนแรง เสียเนื้อเยื่อปริทันมากจนคงจะต้องถอนฟันนี้ออกได้ ทำแผนผังพื้นที่เพย์ เป็นโรคถูนแรง น้อยที่สุด จะใช้เป็นแนวทางให้คนแพทย์สั่งใจในพื้นที่แล้วเป็นยุทธ์ ที่อยู่กรุงเทพฯ โรค วินิจฉัย โรคในภูมิท้องและในการรักษาทันทีควรพยายามเป็นโรค นอกจากนี้ช่วยลดค่า ที่ต้องการการวิจัยนี้ สามารถนำมานำประกอบการเรียนการสอนวิชาปริทันกิทยาต่อไปได้

ເອກະພາບການອົງ

1. รายงานເຊີ່ງປົງກິດການທາງຫັນແພຍກາສກ ສາຂາຫັນກຽມຂຸມຂານ ກຽມທີ 1 ວັນທີ 10-13
ນຶດໝາຍນ 2523 ພ.ກິດກັນຕຽກນໍວັບຍັດ ກະນະຫັນແພຍກາສກ ຖະແຫຼງການມາລືມການວິທະຍາລັບ
2. ສົດທິໃຫ້ໃນງານວັບຍັດ ລາຄົກວິຈາເສັດຕິ ຄະລະວິທະຍາກາສກ ມາວິທະຍາລັບເຮັດໄໝ 2526
3. Carranza, F.A. "The epidemiology of gingival and periodontal disease"
Glickman's Clinical Periodontology. 1984 p. 309-341
4. Cohen, D.W., and Ship, I. "Transaction of the conference on clinical
methods in periodontal disease, University of Pennsylvania" J. Perio-
dont. 38:602-610, 1967
5. Douglass, C., Gillings, D., Sollecito, W., and Giunta, J.L. "The
potential for increase in the periodontal disease of the aged popula-
tion". J. Periodont. 12:721-730, 1983
6. Goldman, H.M., and Cohen, D.W. "Epidemiology of periodontal disease".
Periodontal therapy. 1973, p. 57-63
7. Grant, D.A., Stern, I.B., and Everett, F.G. "Epidemiology" Periodontics.
The C.V. Mosby Company, St Louis, Toronto, London 1979, p. 198
8. Gupta, O.P. "Epidemiology study of periodontal disease in Trevandrum,
India" J. Dent. Res. 43:876, 1964
9. Harris, R. "Periodontal disease in a group of school children in
Thailand". Aust. Dent. J. 6:151-158, 1961
10. Loe, H., Anernud, A., Boysen, H., and Smith, M. "The national history
of periodontal disease in man. Tooth mortality rates before 40 years
of age." J. Perio. Res. 13:563-572, 1978

11. Mac Phee, T., and Cowley, G. "Epidemiology of gingivitis and periodontitis". Essential of Periodontology and Periodontics Black well scientific publications. Oxford, London. 1981, p. 299
12. Mann, J., Cormier, P.P., Green, P., Ram, C.A., Miller, M.F., and Ship, I.I. "Loss of periodontal attachment in adolescents". Community Dent. Oral Epidemiol. 9:185-141, 1981
13. Markkanen, H., Rajala, M., and Paunio, I. "Evaluation of periodontal status in a Finnish industrial population". Community Dent. Oral Epidemiol. 7:69-100, 1979
14. Miller, S.C. : Text book of Periodontia, Philadelphia, Blackiston, 1936
15. Plasschaert, A.J.M., Folmer, T., Van den Henven, J.L.M., Jansen, J., Van Opijken, L., and Wouters, S.L.J. "An epidemiologic survey of periodontal disease in Dutch adults". Community Dent. Oral Epidemiol. 6:65-70, 1978
16. Ramfjord, S.P. "Indices of prevalence and incidence of periodontal disease". J. Periodont. 31:51, 1959
17. Ramfjord, S.P., and Ash, M.M. Jr. "Epidemiology of periodontal disease." Periodontology and Periodontics. W.B. Saunders company. Philadelphia, London, Toronto. 1979, p. 93
18. Russell, A.L. "Epidemiology of periodontal disease". Int Dent. J. 17:282, 1967

19. Sheiham, A. "The prevalence and severity of periodontal disease in British populations. Dental Survey of Employed populations in Great Britain" Br. Dent. J. 126:115-122, 1969
 20. Suomi, J.D., and Doyle, J. "Oral hygiene and Periodontal disease in an adult population in the United States" J. Periodont. 43:677-681, 1977
 21. Turesky, S., Gilmore, N.D., and Glickman, I. "Reduced plaque formation by the chloromethyl analogue of vitamin C." J. Periodont. 41:41-47, 1970
 22. Waerhaug, J. "Prevalence of periodontal disease in Ceylon association with age, sex, oral hygiene, socioeconomic factors, vitamin deficiencies, malnutrition, betel and tobacco consumption and ethnic group. Final report. Acta Odont. Scand. 25:205-231, 1967

ประวัติการศึกษาและประสบการณ์

หัวหน้าโครงการ:-

1. ชื่อ

ธุษฐิ

ตำแหน่งทางวิชาการ

ภาควิชาที่สังกัด

ความร้านานาัญเฉพาะกิจ

นันทิรา ไอกลีสวัสดิ์

ว.บ., ห.บ., Doctor med dent. (W. Germany)

บุคลิกศาสตราระบบ

หัวหน้าภาควิชาปริพันกวิทยา

ปริพันกวิทยา

ผู้ร่วมงาน:-

2. ชื่อ

ธุษฐิ

ตำแหน่งทางวิชาการ

ภาควิชาที่สังกัด

ความร้านานาัญเฉพาะกิจ

บุสกี ศรีเจริญ

ห.บ., Cert. in Periodonties (Denmark)

บุคลิกศาสตราระบบ

ภาควิชาปริพันกวิทยา

ปริพันกวิทยา

3. ชื่อ

ธุษฐิ

ตำแหน่งทางวิชาการ

ภาควิชาที่สังกัด

ความร้านานาัญเฉพาะกิจ

ภารี พูลจิตประดิษฐ์

ว.บ., ห.บ., ประกาศนียบัตรชั้นสูงวิทยาศาสตร์

การแพทย์คลินิก รุ่นสองกรรัมมหัววิทยาลัย

บุคลิกศาสตราระบบ

ภาควิชาปริพันกวิทยา

ปริพันกวิทยา

4. ชื่อ

ธุษฐิ

ตำแหน่งทางวิชาการ

ภาควิชาที่สังกัด

ความร้านานาัญเฉพาะกิจ

นิกาย เอ่องไพรอรัน

ว.บ., ห.บ.

อาจารย์ประจำ

ภาควิชาปริพันกวิทยา

ปริพันกวิทยา